

Arrest

nr. 200 926 van 8 maart 2018
in de zaak RvV X / II

In zake: X

Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat A.S. ROGGHE
Citadellestraat 167
7712 HERSEAUX

tegen:

de Belgische staat, vertegenwoordigd door de staatssecretaris voor Asiel en Migratie
en Administratieve Vereenvoudiging.

DE WND. VOORZITTER VAN DE IIde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Albanese nationaliteit te zijn, op 19 juli 2017 heeft ingediend om de nietigverklaring te vorderen van de beslissing van de staatssecretaris voor Asiel en Migratie en Administratieve Vereenvoudiging van 8 juni 2017 waarbij de aanvraag om machtiging tot verblijf op grond van artikel 9ter van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen ongegrond wordt verklaard.

Gezien titel I bis, hoofdstuk 2, afdeling IV, onderafdeling 2, van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 16 november 2017, waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 15 december 2017.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken N. VERMANDER.

Gehoord de opmerkingen van advocaat M. KALIN, die *loco* advocaat A. ROGGHE verschijnt voor de verzoekende partij, en van advocaat J. TASSENOY, die *loco* advocaat C. DECORDIER verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Nuttige feiten ter beoordeling van de zaak

1.1. Op 3 oktober 2016 dient de verzoekende partij een aanvraag in om machtiging tot verblijf op grond van artikel 9ter van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: de vreemdelingenwet).

1.2. Op 10 oktober 2016 neemt de gemachtigde van de staatssecretaris voor Asiel en Migratie en Administratieve Vereenvoudiging een beslissing waarbij de aanvraag vermeld in punt 1.1. onontvankelijk wordt verklaard.

1.3. Op 5 april 2017 dient de verzoekende partij opnieuw een aanvraag in om machtiging tot verblijf op grond van artikel 9ter van de vreemdelingenwet.

1.4. Op 1 juni 2017 neemt de gemachtigde van de staatssecretaris voor Asiel en Migratie en Administratieve Vereenvoudiging een beslissing waarbij de aanvraag vermeld in punt 1.3. onontvankelijk wordt verklaard.

1.5. Op 8 juni 2017 stelt de ambtenaar-geneesheer een medisch advies op.

1.6. Op 8 juni 2017 neemt de gemachtigde van de staatssecretaris voor Asiel en Migratie en Administratieve Vereenvoudiging een beslissing waarbij de aanvraag vermeld in punt 1.3. ongegrond wordt verklaard. Dit is de bestreden beslissing waarvan de motieven luiden als volgt:

“Onder verwijzing naar de aanvraag om machtiging tot verblijf die op datum van 05.04.2017 bij aangetekend schrijven bij onze diensten werd ingediend door :

(...)

in toepassing van artikel 9ter van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen, zoals vervangen door Artikel 187 van de wet van 29 december 2010 houdende diverse bepalingen, aanvraag die door onze diensten onontvankelijk werd verklaard op 01/06/2017, deel ik u mee dat dit verzoek ongegrond is.

Reden:

Het aangehaalde medisch probleem kan niet worden weerhouden als grond om een verblijfsvergunning te bekomen in toepassing van artikel 9ter van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen, zoals vervangen door Art. 187 van de wet van 29 december 2010 houdende diverse bepalingen.

Overwegende dat na onderzoek door onze arts-adviseur (zie gesloten omslag, verslag d.d. 08/06/2017), zij concludeerde dat de medische elementen die aangehaald werden door betrokkene niet weerhouden kunnen worden.

Derhalve

1) kan uit het voorgelegd medische dossier niet worden afgeleid dat betrokkene lijdt aan een ziekte die een reëel risico inhoudt voor het leven of de fysieke integriteit, of

2) kan uit het voorgelegd medische dossier niet worden afgeleid dat betrokkene lijdt aan een ziekte die een reëel risico inhoudt op een onmenselijke of vernederende behandeling wanneer er geen adequate behandeling is in het land van herkomst of het land waar de betrokkene gewoonlijk verblijft.

Bijgevolg is niet bewezen dat een terugkeer naar het land van herkomst of het land waar de betrokkene gewoonlijk verblijft een inbreuk uitmaakt op de Europese richtlijn 2004/83/EG, noch op het artikel 3 van het Europees Verdrag voor de Rechten van de Mens (EVRM).

Het attest van immatriculatie dat werd afgegeven in het kader van de procedure op basis van genoemd artikel 9ter dient te worden ingetrokken. Gelieve betrokkenen tevens af te voeren uit het Vreemdelingenregister omwille van “verlies van recht op verblijf”.

2. Over de rechtspleging

2.1. Aan de verzoekende partij werd het voordeel van de kosteloze rechtspleging toegestaan, zodat niet kan worden ingegaan op de vraag van de verwerende partij om de kosten van het geding ten laste van de verzoekende partij te leggen.

2.2. De verzoekende partij heeft binnen de in artikel 39/81, vierde lid van de vreemdelingenwet voorziene termijn van 8 dagen, de griffie in kennis gesteld dat zij geen synthesememorie wenst neer te

leggen. Met toepassing van artikel 39/81, laatste lid van voormelde wet wordt de procedure voortgezet overeenkomstig het eerste lid.

3. Onderzoek van het beroep

3.1. In een enig middel voert de verzoekende partij de schending aan van de algemene motiveringsplicht, het zorgvuldigheids- en redelijkheidsbeginsel, als beginselen van behoorlijk bestuur, van de artikelen 9ter en 62 van de vreemdelingenwet en van de artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen.

Het enig middel licht de verzoekende partij toe als volgt:

“De motiveringsplicht wordt geschonden.

In casu heeft verwerende partij zijn beslissing gemotiveerd door een eenvoudige verwijzing naar het advies van zijn arts-adviseur.

Dat is een onvoldoende motivering.

In subsidiaire orde als de Raad van oordeel is dat de verwijzing naar de advies van de arts-adviseur DE WINNE een geldige beslissing is-quod non – vervult dit advies de voorwaarden van de motiveringsplicht niet.

De artikelen 2 en 3 van de wet van 29.07.1991 en artikel 62 van de Vreemdelingenwet verplichten de overheid ertoe in de akte de juridische en feitelijke overwegingen op te nemen die aan de beslissing ten grondslag liggen en dit op een “afdoende wijze”.

De Raad moet na te gaan of de overheid bij de beoordeling van de aanvraag is uitgegaan van de juiste feitelijke gegevens, of zij die correct heeft beoordeeld en of zij op grond daarvan niet onredelijk tot haar besluit is genomen.

De door Verzoekster neergelegde getuigschriften van Dr BLOCKX behandelen volgende aspecten :

- *Aard en ernst van de ziekte : « adenocarcinoom pT4a,N1b, stadium IIIb »;*
- *Gedetailleerde beschrijving van de behandeling: resectie stenoserende tumor rectosigmoidale overgang op 01.09.2016- adjuvante chemotherapie XELOX vanaf 04.10.2016;*
- *Pronostiek in het geval van een adequate behandeling of de afwezigheid van dergelijke behandeling.*

Dr. BLOCKX heeft ook een gedetailleerde verslag opgemaakt op 17.11.2016 met een aanvullende nota op 30.03.2017:

“ Patiënte werd heden gezien op raadpleging. De chemotherapie diende regelmatig te worden uitgesteld wegens hematologische toxiciteit (...) “(stuk 2)

Dr. BLOCKX verklaart ook in haar attest dd.16.03.2017:

“ Selimi Voltisa is in behandeling op de dienst oncologie wegens een ernstige oncologische aandoening. Ze krijgt een aanvullende chemotherapie met als doel genezing. De behandeling was voorzien voor 6 maanden en is gestart in 10/2016. Ten gevolge van complicaties diende de behandeling reeds verschillende keren te worden uitgesteld en zal dan ook lopen tot minstens 7/2017”

De besluiten van de arts-adviseur zijn onredelijk en totaal strijdig met die gedetailleerde certificaten.

Er is dus geen afdoende motivering.

Bovendien moet het advies alle vermelde informatie in extenso bevatten. In casu is dat helemaal niet het geval.(Arrest RvV nr 186312 28.04.2017)

*In casu gaat het om informatie afkomstig uit de MedCOldatabank die niet publiek is. (advies Blz. 1-2)
De advies bevat dus de informatie niet in extenso. Verzoekster heeft geen toegang tot de MedCOldatabank. De verwijzing naar de databank is onvoldoend.*

Bovendien is de motivering onwettelijk.

De arts-adviseur DE WINNE heeft toegang tot de gehoorverslagen CGVS van Verzoekster en haar familie. Ze heeft die verslagen gebruikt om zijn advies te steunen.

De gehoren bij CGVS zijn strikt vertrouwelijk en de verslagen mogen niet aan derden overgemaakt worden. Het CGVS heeft een plicht van vertrouwelijkheid ten aanzien van asielzoekers.

Het CGVS mocht niet de gehoorverslagen van Verzoekster en van haar familie aan de DVZ overmaken.

De DVZ mocht die verslagen niet gebruiken.

De DVZ mocht de verslagen niet aan zijn arts-adviseur overmaken.

Dat is onwettelijk.

Overtreding van bevoegdheid

Verwerende partij mocht de gehoorverslagen niet hebben en niet tegen Verzoekster gebruiken.

Bovendien zijn de argumenten van de arts met betrekking tot de gehoorverslagen CGVS totaal onafhankelijk van zijn bevoegdheid. (advies- blz. 3) De arts-adviseur moest een medische advies geven en niks anders. Dat is een overtreding van zijn macht en zijn bevoegdheid die onaanvaardbaar is.

Het zorgvuldigheidsplicht wordt geschonden

Het zorgvuldigheidsplicht legt aan de gemachtigde van de staatssecretaris de verplichting op zijn beslissing op een zorgvuldige wijze voor te bereiden en te steunen op een correcte feitenvinding. Het respect van het zorgvuldigheidsplicht houdt derhalve in dat de gemachtigde van de staatssecretaris bij het nemen van een beslissing moet steunen op alle gegevens van het dossier en op alle daarin vervatte dienstige stukken. De overheid dient zich op een afdoende wijze te informeren over alle relevante elementen om met kennis van zaken een beslissing te kunnen nemen.

De bestreden beslissing steunt op een foutieve feitenvinding.

De bestreden beslissing is dan niet gebaseerd op een correcte, zorgvuldige voorbereiding en feitenvinding.

Verzoekster lijdt aan een erge ziekte met complicaties en sterke chemotherapie.

Ze heeft dat met medische attesten bewezen.

Verwerende partij heeft het zorgvuldigheidsplicht en het redelijkheidsplicht geschonden.

Schending van artikel 9 ter van de wet 15.12.1980.

Verwerende partij verwijst naar de advies van zijn arts-adviseur.

DVZ moest zelf de beslissing nemen.

Bovendien is de advies van de arts strijdig met de gedetailleerde en dienende attesten van Dr BLOCKX

De overheid heeft ook de artikel 9 ter van de Vreemdelingenwet geschonden."

3.2. De in de artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 neergelegde uitdrukkelijke motiveringsplicht heeft tot doel de bestuurde, zelfs wanneer een beslissing niet is aangevochten, in kennis te stellen van de redenen waarom de administratieve overheid ze heeft genomen, zodat kan worden beoordeeld of er aanleiding toe bestaat de beroepen in te stellen waarover hij beschikt. De artikelen 2 en 3 van de genoemde wet van 29 juli 1991 verplichten de overheid ertoe in de akte de juridische en feitelijke overwegingen op te nemen die aan de beslissing ten grondslag liggen en dit op een "afdoende" wijze. Het begrip "afdoende" impliceert dat de opgelegde motivering in rechte en in feite evenredig moet zijn

aan het gewicht van de genomen beslissing. Hetzelfde geldt voor de aangevoerde schending van artikel 62 van de vreemdelingenwet.

De bestreden beslissing moet duidelijk de determinerende motieven aangeven op grond waarvan de bestreden beslissing genomen is. *In casu* geeft de bestreden beslissing duidelijk de motieven en de juridische grond aan op basis waarvan deze beslissing is genomen.

In de motieven wordt verwezen naar de toepasselijke rechtsregel, namelijk artikel 9ter van de vreemdelingenwet. Tevens bevat de beslissing een motivering in feite, met name dat de aangehaalde medische problemen van de verzoekende partij niet kunnen worden weerhouden als grond om een verblijfsvergunning te bekomen in toepassing van artikel 9ter van de vreemdelingenwet, waarbij verwezen wordt naar het advies van de ambtenaar-geneesheer van 8 juni 2017, dat als bijlage onder gesloten omslag werd gevoegd.

De bestreden beslissing is aldus, luidens de bewoordingen ervan, volledig opgehangen aan het advies van de ambtenaar-geneesheer van 8 juni 2017. Een motivering door verwijzing naar het uitgebrachte advies is in beginsel toegestaan. Deze werkwijze dient evenwel aan bepaalde voorwaarden te voldoen. Vooreerst moet de inhoud van de stukken waarnaar wordt verwezen aan de betrokkene ter kennis zijn gebracht. Bovendien moet het desbetreffende stuk zelf afdoende gemotiveerd zijn en moet het in de uiteindelijke beslissing worden bijgevalen door de verwerende partij (RvS 13 maart 2014, nr. 226.734, NV BAECK en JANSEN). De verzoekende partij betwist niet dat het advies van de ambtenaar-geneesheer haar ter kennis werd gebracht, en al evenmin dat dit advies wordt bijgevalen in de bestreden beslissing. Zij toont verder niet aan om welke redenen de bestreden beslissing, samengelezen met het advies, niet zou voldoen aan de hierboven geschetste vereisten van de formele motiveringsplicht.

De verzoekende partij maakt aldus niet duidelijk op welk punt deze motivering haar niet in staat stelt te begrijpen op welke juridische en feitelijke gegevens de bestreden beslissing is genomen derwijze dat hierdoor niet zou zijn voldaan aan het doel van de artikelen 2 en 3 van de genoemde wet van 29 juli 1991 en artikel 62 van de vreemdelingenwet.

3.3. Waar de verzoekende partij inhoudelijke argumenten ontwikkelt tegen de bestreden beslissing, voert zij in wezen de schending aan van de materiële motiveringsplicht, zodat dit onderdeel van het middel vanuit dit oogpunt wordt onderzocht.

De Raad is bij de beoordeling van de materiële motiveringsplicht niet bevoegd zijn beoordeling van de aanvraag in de plaats te stellen van die van de administratieve overheid. De Raad is in de uitoefening van zijn wettelijk toezicht enkel bevoegd om na te gaan of deze overheid bij de beoordeling van de aanvraag is uitgegaan van de juiste feitelijke gegevens, of zij die correct heeft beoordeeld en of zij op grond daarvan niet onredelijk tot haar besluit is gekomen (*cf.* RvS 7 december 2001, nr. 101.624).

Het respect voor de zorgvuldigheidsplicht houdt in dat de administratie bij het nemen van een beslissing moet steunen op alle gegevens van het dossier en op alle daarin vervatte dienstige stukken.

De keuze die een bestuur in de uitoefening van een discretionaire bevoegdheid maakt, schendt slechts het redelijkheidsbeginsel wanneer men op zicht van de opgegeven motieven zich tevergeefs afvraagt hoe het bestuur tot het maken van die keuze is kunnen komen. Met andere woorden, om het redelijkheidsbeginsel geschonden te kunnen noemen, moet men voor een beslissing staan waarvan men ook na lectuur ervan ternauwernood kan geloven dat ze werkelijk genomen is.

3.4. De schending van de materiële motiveringsplicht, het zorgvuldigheidsbeginsel en het redelijkheidsbeginsel wordt onderzocht in het licht van de toepasselijke wettelijke bepaling, artikel 9ter van de vreemdelingenwet, waarvan de verzoekende partij eveneens de schending aanvoert.

Artikel 9ter van de vreemdelingenwet luidt als volgt:

“§1. De in België verblijvende vreemdeling die zijn identiteit aantoonst overeenkomstig § 2 en die op zodanige wijze lijdt aan een ziekte dat deze ziekte een reëel risico inhoudt voor zijn leven of fysieke integriteit of een reëel risico inhoudt op een onmenselijke of vernederende behandeling wanneer er geen adequate behandeling is in zijn land van herkomst of het land waar hij verblijft, kan een machtiging tot verblijf in het Rijk aanvragen bij de minister of zijn gemachtigde.

De aanvraag moet per aangetekende brief worden ingediend bij de minister of zijn gemachtigde en bevat het adres van de effectieve verblijfplaats van de vreemdeling in België.

De vreemdeling maakt samen met de aanvraag alle nuttige en recente inlichtingen over aangaande zijn ziekte en de mogelijkheden en de toegankelijkheid tot een adequate behandeling in zijn land van herkomst of in het land waar hij verblijft.

Hij maakt een standaard medisch getuigschrift over zoals voorzien door de Koning bij een besluit vastgesteld na overleg in de Ministerraad. Dit medisch getuigschrift dat niet ouder is dan drie maanden voorafgaand aan de indiening van de aanvraag vermeldt de ziekte, haar graad van ernst en de noodzakelijk geachte behandeling.

De beoordeling van het in het eerste lid vermelde risico, van de mogelijkheden van en van de toegankelijkheid tot behandeling in zijn land van herkomst of het land waar hij verblijft, en van de in het medisch getuigschrift vermelde ziekte, haar graad van ernst en de noodzakelijk geachte behandeling, gebeurt door een ambtenaar-geneesheer of een geneesheer aangeduid door de minister of zijn gemachtigde die daaromtrent een advies verschaft. Deze geneesheer kan, indien hij dit nodig acht, de vreemdeling onderzoeken en een bijkomend advies inwinnen van deskundigen.

§ 1/1(...)

§ 2. (...)

§ 3

De gemachtigde van de minister verklaart de aanvraag onontvankelijk:

1° indien de vreemdeling zijn aanvraag niet indient per aangetekende brief bij de minister of zijn gemachtigde of wanneer de aanvraag niet het adres van de effectieve verblijfplaats in België bevat;

2° indien, in de aanvraag, de vreemdeling zijn identiteit niet aantoot op de wijze bepaald in § 2 of wanneer de aanvraag het bewijs voorzien in § 2, derde lid, niet bevat;

3° indien het standaard medisch getuigschrift niet wordt voorgelegd bij de aanvraag of indien het standaard medisch getuigschrift niet beantwoordt aan de voorwaarden voorzien in § 1, vierde lid;

4° indien de in § 1, vijfde lid, vermelde ambtenaar-geneesheer of geneesheer aangewezen door de minister of zijn gemachtigde in een advies vaststelt dat de ziekte kennelijk niet beantwoordt aan een ziekte zoals voorzien in § 1, eerste lid, die aanleiding kan geven tot het bekomen van een machtiging tot verblijf in het Rijk;

5° in de gevallen bepaald in artikel 9bis, § 2, 1° tot 3°, of wanneer de ingeroepen elementen ter ondersteuning van de aanvraag tot machtiging tot verblijf in het Rijk reeds werden ingeroepen in het kader van een vorige aanvraag tot het bekomen van een machtiging tot verblijf in het Rijk op grond van de huidige bepaling.

§ 4 (...)

§ 5 (...)

§ 6 (...)

§ 7 (...)

§ 8 (...).”

De bestreden beslissing is genomen op grond van voormeld artikel 9ter van de vreemdelingenwet en verwijst naar het advies van de ambtenaar-geneesheer van 8 juni 2017.

Wanneer de gemachtigde van de staatssecretaris uitdrukkelijk verwijst naar een advies van de ambtenaar-geneesheer, uitgebracht volgens een daartoe wettelijk voorziene adviesprocedure, dan maken de motieven van dergelijk advies deel uit van de ongegrondheidsbeslissing en zal ook bij de totstandkoming van dit advies moeten worden voldaan aan de motiveringsplicht. Het gegeven dat de ambtenaar-geneesheer een arts is, impliceert dan ook niet dat er op hem bij het verlenen van zijn advies conform artikel 9ter, §1, vijfde lid van de vreemdelingenwet, geen of een verminderde motiveringsplicht zou rusten.

Indien zou blijken dat aan het advies van de ambtenaar-geneesheer een motiveringsgebrek kleeft en de aanvraag wordt ongegrond verklaard op basis van dit advies, dan zal het motiveringsgebrek in dit advies bijgevolg noodzakelijkerwijze leiden tot de vernietiging van de beslissing houdende de ongegrondheid van de verblijfsaanvraag. Het is de verzoekende partij toegelaten om de onwettigheden die aan dit advies kleven aan te voeren tegen de uiteindelijk door de verwerende partij genomen beslissing waarbij de verblijfsaanvraag als ongegrond wordt geweigerd (cf. RvS 13 oktober 2006, nr. 163.590; RvS 5 juli 2007, nr. 173.201; RvS 28 juni 2011, nr. 214.213).

3.5. Uit de bestreden beslissing blijkt dat de ambtenaar-geneesheer een schriftelijk advies heeft opgesteld ten behoeve van de gemachtigde van de staatssecretaris betreffende de voorgelegde medische aandoening in hoofde van de verzoekende partij. Het advies luidt als volgt:

“Ik kom terug op uw vraag voor evaluatie van het medisch dossier voorgelegd door Mevr. S.V. (...) in het kader van haar aanvraag om machtiging tot verblijf, bij onze diensten ingediend op 05.04.2017.

Hiervoor maak ik gebruik van de volgende bijgevoegde medische stukken:

- SMG d.d. 09/02/2017 van Dr. Nathalie Blockx, internist-oncoloog
- Consultatieverslag d.d. 17/11/2016 van Dr. N. Blockx met handgeschreven addendum d.d. 30/03/2017 zonder identificatie van de auteur.
- Medisch attest d.d. 16/03/2017 van Dr. N> Blockx

Uit de ter staving van de aanvraag voorgelegde stukken weerhoud ik dat het gaat om een 45-jarige vrouw met een tumor van de dikke darm (rectosigmoidaal adenocarcinoom) met lymfeklierinvasie.

Op 01/09/2016 wordt de tumor volledig chirurgisch verwijderd

Op 04/10/2016 wordt adjuvante chemotherapie gestart: capecitabine (Xeloda - XEL)+oxaliplatin (=OX) - XELOX.

Mevr. S. (...) verhuist dan van het Franse landsgedeelte naar Mortsel, maar vergeet haar medisch dossier dat ze in Moeskroen meekreeg mee te brengen op de eerste raadpleging op 04/11/2016. Betrokkene is dan net met haar 2d* cyclus chemotherapie gestart. Wegens de taalbarrière dient een tolk voorzien te worden voor de raadplegingen op 10 en 17/11/2016.

Rond 24/11/2016 zou de 3d0 cyclus opgestart moeten worden. Volgens het medische attest d.d. 16/03/2017 moest wegens complicaties de behandeling met chemotherapie verschillende keren uitgesteld worden en wordt het einde van de behandeling voorzien rond juli 2017.

Chemotherapie op zich is geen medische tegenindicatie om te reizen en Mevr. S. (...) was in staat om tijdens haar 2de cyclus chemo te verhuizen. Neuropathie als complicatie is ook geen tegenindicatie. Het zal voor Mevr. S. (...) ook gunstiger zijn om de uitleg in verband met haar nabehandeling en mogelijke complicaties en de nodige opvolging in haar moedertaal te krijgen.

Beschikbaarheid van de zorgen en van de opvolging in het land van herkomst

Er werd gebruik gemaakt van de volgende bronnen (deze informatie werd toegevoegd aan het administratief dossier van de betrokkene):

1 Informatie afkomstig uit de MedCOI-databank die niet-publiek is 1:

Aanvraag Medcoi van 02/06/2017 met het unieke referentienummer BMA 9738

Aanvraag Medcoi van 02/03/2017 met het unieke referentienummer BMA 9375

Aanvraag Medcoi van 13/09/2016 met het unieke referentienummer BMA 8637

Uit deze informatie kan geconcludeerd worden dat de chemotherapie (capecitabine+oxaliplatin) en alternatieven (fluorouracil+folinezuur = FUFO) beschikbaar zijn in Albanië en dat die daar verdergezet kan worden.

Medicatie om de bijwerkingen van de chemotherapie zoals misselijkheid op te vangen (alizapride) en corticosteroiden (methylprednisolon), ijzersupplementen voor bloedarmoede en alternatieven zijn beschikbaar.

De nodige specialistische opvolging op hematologisch en gastro-enterologisch vlak bij toxiciteit is beschikbaar, even als de noodzakelijke labo-onderzoeken en medische beeldvorming om metastasen of recidieven op te sporen.

Toegankelijkheid van de zorgen en van de opvolging In het land van herkomst

Allereerst kan een verblijfstitel niet enkel afgegeven worden op basis van het feit dat de toegankelijkheid van de behandelingen in het land van onthaal en het land van herkomst sterk uiteen kan lopen. Naast de verificatie van de mogelijkheden tot behandeling in het land van herkomst of het land waar de aanvrager gewoonlijk verblijft, vindt de in het kader van een aanvraag uitgevoerde evaluatie ook plaats op het niveau van de mogelijkheden om toegang te krijgen tot deze behandelingen. Rekening houdend

met de organisatie en de middelen van elke staat zijn de nationale gezondheidssystemen zeer uiteenlopend. Het kan om een privé-systeem of een openbaar systeem gaan, een staatsprogramma, internationale samenwerking, een ziektekostenverzekering, een ziekenfonds.... Het gaat dus om een systeem dat de aanvrager in staat stelt om de vereiste zorgen te bekomen.

Het gaat er niet om zich ervan te verzekeren dat het kwaliteitsniveau van dit systeem vergelijkbaar is met het systeem dat in België bestaat. Deze vergelijking zou tot gevolg hebben dat een verblijfsrecht zou worden toegekend aan elke persoon wiens systeem voor de toegang tot zorgverlening van minder goede kwaliteit zou zijn dan het systeem in België.

Dit zou niet in overeenstemming zijn met de belangrijkste doelstelling van de verificaties op het gebied van de toegang tot de zorgverlening, namelijk zich ervan verzekeren dat deze zorgverlening in zijn land van herkomst of het land waar hij verblijft toegankelijk is voor de aanvrager.

Er bestaat in Albanië een universele ziekteverzekering voor personen die in Albanië verblijven. Voor mensen die niet economisch actief zijn (werkloze mensen, mensen die beroep doen op sociale ondersteuning, kinderen, *..), betaalt de staat de bijdragen.

Iemand die verzekerd is hoeft in de primaire gezondheidszorg niet te betalen voor een consultatie, en evenmin voor bepaalde medicatie of tests. Normaal gezien krijgt de patiënt ook een gedeeltelijke terugbetaling voor de medicatie die hij aankoopt bij de apotheker, afhankelijk van de overeenkomst tussen de ziektefonds en het zorgcentrum waar de zorgen versterkt werden.

Dankzij de ziekteverzekering kunnen mensen met een laag of geen inkomen een 'gezondheidskaart' verkrijgen die hun status bevestigt en hiermee hebben ze gratis toegang tot een medische behandeling.

Wat betreft de kankerbehandeling van betrokkene is deze gratis voor patiënten. Het maakt niet uit of de patiënt arm of rijk is. Voor armere patiënten is in het kader van de sociale bescherming, de behandeling altijd gratis als de medicatie beschikbaar is in PHC of in gespecialiseerde klinieken. Anders wordt alle medicatie in privéziekenhuizen gegeven. Theoretisch, hebben alle mensen die met kanker gediagnosticeerd zijn, toegang tot chemotherapie en radiotherapie. Er is wel een wachtlijst Chemotherapie en radiotherapie worden gedekt door de ziektekostenverzekering van de patiënt.

Niets verhindert betrokkenen derhalve om terug te keren. Het staat betrokkenen vrij hiertoe een beroep te doen op de Internationale Organisatie voor Migratie (IOM) om zo de nodige steun te verkrijgen voor een terugreis. Ook beschikt de IOM over een Reïntegratiefonds dat als doel heeft een duurzame terugkeer naar en reïntegratie in het land van herkomst te vergemakkelijken. Dit fonds is ontworpen om mensen bij te staan in het vinden van inkomensgenererende activiteiten. Reïntegratiebijstand kan het volgende bevatten: beroepsopleidingen, opstarten van kleine zakenprojecten, kosten om een cursus of opleiding te volgen, kosten om informatie over beschikbare jobs te verkrijgen, bijvoorbeeld door middel van tewerkstellingsbureaus, accommodatie/huur, extra bagage.

Er is geen strikte noodzaak tot mantelzorg. Betrokkene haar echtgenoot en twee meerderjarige kinderen kunnen voor haar zorgen. Overigens lijkt het erg onwaarschijnlijk dat betrokkene in Albanië, het land waar zij ruim 42 jaar verbleef, geen familie, vrienden of kennissen meer zou hebben bij wie zij terecht zou kunnen voor (tijdelijke) opvang en hulp bij het bekomen van de nodige zorgen aldaar en/of voor (tijdelijke) financiële hulp. Betrokkene haar echtgenoot en haar twee meerderjarige kinderen, die met haar mee reizen, kunnen instaan voor mevrouw.

In hun asielaanvragen (dd. 12/10/2015, 13/02/2017 en 26/11/2015) halen ze zelf aan dat ze allen gewerkt hebben als arbeider voor hun komst naar België. Alsook heeft betrokkene nog een meerderjarige dochter, schoonvader en verschillende schoonzussen in Albanië. Dit haaiden betrokkenen zelf aan in hun asielaanvraag (dd. 12/10/2015), alsook hun meerderjarige dochter haalde aan dat ze nog een zus heeft in Albanië (asielaanvraag dd. 13/02/2017). Er is dus geen enkele aanwijzing in het dossier dat erop wijst dat deze niet in staat zijn om een inkomen uit arbeid te bekomen. Niets laat derhalve toe te concluderen dat zij niet zouden kunnen instaan voor zichzelf en voor de nodige kosten die gepaard gaan met de behandeling van hun moeder/echtgenote/schoonzus/schoondochter.

Bovendien legt betrokkene geen enkel bewijs voor dat men niet in staat is te reizen, waardoor kan aangenomen worden dat een terugkeer naar Albanië mogelijk is.

Concluderend kan gesteld worden dat de nodige zorgen toegankelijk zijn in Albanië.

Conclusie:

Uit het voorgelegde medische dossier kan ik besluiten dat de chemotherapeutische nabehandeling van de verwijderde darmkanker om lokaal recidief en/of metastasering op afstand te voorkomen, hoewel dit kan beschouwd worden als een medische prolema die een reëel risico inhoudt voor haar leven of fysieke integriteit indien dit niet adequaat toegepast en opgevolgd wordt, geen reëel risico inhoudt op een onmenselijke of vernederende behandeling gezien deze behandeling en de noodzakelijke medische zorgen beschikbaar en toegankelijk zijn in Albanië.

Vermits bij Mevr. S. (...) de intervallen tussen de toedieningscycli van chemo niet volgens de standaardprocedure verlopen, kan een eventuele wachttijd, waarvan sprake in het toegankelijkheidsonderzoek, geen probleem stellen.

Derhalve is er vanuit medisch standpunt dan ook geen bezwaar tegen een terugkeer naar het herkomstland Albanië.”

3.6. De verzoekende partij wijst op de aspecten die behandeld worden in de door haar neergelegde getuigschriften en naar het gedetailleerde verslag van 17 november 2016 en de aanvullende nota van 30 maart 2017 alsook het attest van 16 maart 2017 en stelt dat de besluiten van de ambtenar-geneesheer onredelijk zijn en totaal strijdig met die gedetailleerde certificaten, dat er geen afdoende motivering is. Verder in haar verzoekschrift stelt zij dat zij lijdt aan een erge ziekte met complicaties en sterke chemotherapie, dat zij dat met medische attesten heeft bewezen alsook dat het advies van de ambtenaar-geneesheer strijdig is met de gedetailleerde en dienende attesten van haar behandelende arts.

Vooreerst stelt de Raad vast dat uit de motieven van het medisch advies van 8 juni 2017 duidelijk blijkt dat de ambtenaar-geneesheer rekening heeft gehouden met de door de verzoekende partij opgesomde aspecten uit de neergelegde getuigschriften alsook met de door de verzoekende partij vernoemde attesten en verslagen van 17 november 2016, 30 maart 2017 en 16 maart 2017. De verzoekende partij verduidelijkt geenszins, laat staan dat zij aantoon, met welke informatie uit de door haar voorgelegde medische stukken of met welk door haar voorgelegd medisch attest de ambtenaar-geneesheer nagelaten heeft rekening te houden. Uit de motieven van het medisch advies blijkt dat de ambtenaar-geneesheer het feit weerhoudt dat het gaat om een patiënte met een tumor van de dikke darm (rectosigmoidaal adenocarcinoom) met lymfeklierinvasie en dat adjuvante chemotherapie XELOX gestart werd op 4 oktober 2016. De ambtenaar-geneesheer wijst er ook op dat volgens de medische stukken de behandeling met chemotherapie verschillende keren uitgesteld moest worden wegens complicaties en dat het einde van de behandeling voorzien is in juli 2017. Daarnaast blijkt dat hij ook oog had voor de prognostiek in geval van afwezigheid van een adequate behandeling, nu uit het medisch advies van 8 juni 2017 duidelijk blijkt dat hij de beschikbaarheid van de nodige medicamenteuze behandeling, waaronder chemotherapie, in Albanië is nagegaan. Er wordt aldus niet betwist dat de verzoekende partij lijdt aan een *“erge ziekte met complicaties en sterke chemotherapie”*.

Waar de verzoekende partij betoogt dat de besluiten van de ambtenaar-geneesheer onredelijk en totaal tegenstrijdig zijn met de gedetailleerde certificaten van de behandelende arts, laat zij na te verduidelijken waarom of op welk punt het medisch advies onredelijk is alsook op welke punten de besluiten van de ambtenaar-geneesheer en de door haar voorgelegde certificaten tegenstrijdig zijn. Uit de in het verzoekschrift geciteerde passages uit de door haar voorgelegde medische stukken blijkt dit allerminst. Door het louter niet eens zijn met het advies van de ambtenaar-geneesheer, toont de verzoekende partij niet aan dat de ambtenaar-geneesheer en de gemachtigde op kennelijk onredelijke wijze hebben geoordeeld, noch dat de bestreden beslissing foutief gemotiveerd is.

3.7. Voorts meent de verzoekende partij dat het advies alle vermelde informatie *in extenso* moet bevatten, dat dit *in casu* helemaal niet het geval is. Zij verwijst naar arrest nr. 186 312 van 28 april 2017 van de Raad. Zij stelt dat het *in casu* gaat om informatie afkomstig uit de MedCOI databank die niet publiek is, dat het advies de informatie dus niet *in extenso* bevat en zij geen toegang heeft tot de MedCOI databank, dat de verwijzing naar de databank niet voldoende is.

Vooreerst wijst de Raad erop dat in zoverre de verzoekende partij verwijst naar een arrest van de Raad, in de continentale rechtstraditie arresten geen precedentswaarde hebben.

Voorts gaat de verzoekende partij er met haar betoog aan voorbij dat de informatie van de MedCOI databank waarnaar verwezen wordt in het medisch advies, zich in het administratief dossier bevindt, zoals ook wordt aangegeven in het medisch advies (*“Er werd gebruik gemaakt van de volgende bronnen (deze informatie werd toegevoegd aan het administratief dossier van de betrokken)”*).

In zoverre de verzoekende partij met haar betoog wenst aan te tonen dat de stukken waarnaar de ambtenaar-geneesheer verwijst in haar medisch advies zich in het administratief dossier bevinden, doch dat de tekst de nodige passages niet overneemt en de informatie niet kon worden nagegaan, wijst de Raad erop dat in het medische advies de stukken benoemd worden, hun vindplaats aangegeven wordt, hun voorwerp uiteengezet wordt en gesteld wordt, op grond van deze stukken, dat de chemotherapie (capecitabine + oxaliplatin) en alternatieven (fluorouracil+folinezuur= FUFO) beschikbaar zijn in Albanië en dat die daar verdergezet kan worden, dat medicatie om de bijwerkingen van de chemotherapie zoals misselijkheid op te vangen (alizapride) en corticosteroiden (methylprednisolon), ijzersupplementen voor bloedarmoede en alternatieven beschikbaar zijn, dat de nodige specialistische opvolging op hematologisch en gastro-enterologisch vlak bij toxiciteit beschikbaar is evenals de noodzakelijke labo-onderzoeken en medische beeldvorming om metastasen of recidieven op te sporen. Het voorwerp en de inhoud van de stukken waarnaar verwezen wordt, worden dus kort uiteengezet in het medisch advies. Wanneer de informatie waarnaar verwezen wordt is opgenomen in het advies, volstaat het dat in het kort het voorwerp en de inhoud van het stuk worden vermeld, *quod in casu*, zonder dat het nodig is het stuk *in extenso* over te nemen of het als bijlage te voegen. Immers, de formele motiveringsplicht, zoals besproken onder punt 3.2., heeft als bestaansreden dat de rechtsonderhorige zou weten waarom een te zijnen opzichte genomen ongunstige beslissing werd genomen en dit, onder meer, teneinde hem in staat te stellen eventueel op nuttige wijze daartegen op te komen. Hiertoe volstaat dat duidelijk, maar desnoods bondig, in de bestreden beslissing zelf wordt aangegeven op welke gronden zij berust (RvS 29 juni 1993, nr. 43.526; RvS 30 juni 1993, nr. 43.596). Nu duidelijk blijkt dat de verzoekende partij op de hoogte is van de inhoud van de desbetreffende stukken door de korte beschrijving in het medisch advies, waarnaar in de bestreden beslissing verwezen wordt en dat wordt bijgevoegd bij de bestreden beslissing, stond het de verzoekende partij vrij in kader van huidig beroep zich hiertegen te verweren.

Betreffende het niet hebben van toegang tot de MedCOI databank die niet publiek is, herhaalt de Raad dat de informatie van de MedCOI databank waarnaar verwezen wordt in het medisch advies, zich in het administratief dossier bevindt. De verzoekende partij had via de regels inzake passieve openbaarheid van bestuur inzage kunnen vragen in het administratief dossier waarin zij deze stukken eenvoudigweg hadden kunnen terugvinden. Nu niet blijkt, minstens zij niet aantoonde, dat de verzoekende partij om inzage heeft verzocht bij de verwerende partij of dat indien zij hierom heeft verzocht de inzage geweigerd of laattijdig ten opzichte van de beroepstermijn toegestaan werd, kan zij niet dienstig aanvoeren dat zij geen toegang had of dat zij de informatie niet kon nagaan.

3.8. De verzoekende partij meent dat de bestreden beslissing onwettelijk is, daar de ambtenaar-geneesheer toegang heeft tot de gehoorverslagen van het Commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van haar en haar familie, dat zij die verslagen gebruikt om haar advies te steunen. Zij wijst er op dat de gehoren bij het Commissariaat-generaal strikt vertrouwelijk zijn en dat de verslagen niet aan derden mogen worden overgemaakt, dat het Commissariaat-generaal een plicht van vertrouwelijkheid heeft ten aanzien van asielzoekers, dat zij de gehoorverslagen van haar en haar familie niet mocht overmaken aan de Dienst Vreemdelingenzaken, dat laatstgenoemde deze verslagen niet mocht gebruiken en deze niet aan de ambtenaar-geneesheer mocht overmaken, dat dit onwettelijk is en een overtreding van de bevoegdheid. Zij stelt nogmaals dat de verwerende partij de verslagen niet mocht hebben en niet tegen haar mocht gebruiken.

Vooreerst stelt de Raad vast dat voormelde kritiek gericht is tegen een overtollig motief. Betreffende de mantelzorg wordt er op gewezen dat haar echtgenoot en meerderjarige kinderen voor haar kunnen zorgen. Betreffende het financieren van de noodzakelijke behandeling en opvolging wordt gewezen op de universele ziekteverzekering waarbij de staat de bijdragen betaalt voor de niet economisch actieven, die consultaties in de primaire gezondheidszorg en bepaalde medicatie en tests dekt alsook soms gedeeltelijk de terugbetaling voor medicatie. Er wordt ook gewezen op het feit dat de kankerbehandeling van de verzoekende partij gratis is voor patiënten, dat theoretisch alle mensen die met kanker gediagnosticeerd zijn toegang hebben tot chemotherapie en radiotherapie, dat deze worden gedekt door de ziekteverzekering, dat er wel een wachtlijst is. Daarnaast wordt er nog op gewezen dat de verzoekende partij beroep kan doen op IOM om zo de nodige steun te krijgen voor een terugreis en bijgestaan te worden bij het vinden van inkomen genererende activiteiten, accommodatie en dergelijke meer, alsook op het feit dat het onwaarschijnlijk is dat de verzoekende partij in Albanië, waar zij ruim 42 jaar verblijf had, geen familie, vrienden of kennissen meer zou hebben bij wie zij terecht zou kunnen voor (tijdelijke) opvang en hulp bij het bekomen van de nodige zorgen aldaar en/of voor (tijdelijke) financiële hulp, dat ook haar echtgenoot en haar tweede meerderjarige kinderen, die met haar meereizen, kunnen instaan voor haar. Voormelde motieven – die door de verzoekende partij niet worden betwist – volstaan om het toegankelijkheidsonderzoek en de conclusie dat de nodige zorgen

voor de verzoekende partij toegankelijk zijn in Albanië te schragen. De kritiek van de verzoekende partij betreffende het gebruik van gehoorverslagen van het Commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen – die betrekking heeft op de motieven dat blijkt dat ze allen gewerkt hebben als arbeider voor hun komst naar België en dat er nog sprake is van een meerderjarige dochter, een schoonvader en schoonzussen in Albanië – , doet dan ook geen afbreuk aan de voormelde vaststellingen waaruit afdoende blijkt dat de voor de verzoekende partij nodige medische zorgen in het land van herkomst financieel toegankelijk zijn en dat er geen strikte noodzaak is tot mantelzorg en de echtgenoot en de twee meerderjarige kinderen voor haar kunnen zorgen.

Ten overvloede wijst de Raad er op dat de gegevens dat allen gewerkt hebben als arbeider voor hun komst naar België en dat de verzoekende partij ook een schoonvader, schoonzussen en een meerderjarige dochter in Albanië heeft, voortvloeien uit de “vragenlijst DVZ”, die zich voor wat betreft de verzoekende partij en haar echtgenoot in het administratief dossier bevindt. Deze vragenlijsten betreffen geenszins een verslag van het gehoor het Commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen waaraan de verzoekende partij lijkt te refereren. De gehoorverslagen die worden opgesteld naar aanleiding van het gehoor bij het Commissariaat-generaal bevinden zich niet in het administratief dossier van de verwerende partij.

3.9. Bovendien meent de verzoekende partij dat de argumenten van de ambtenaar-geneesheer met betrekking tot de gehoorverslagen van het Commissariaat-generaal totaal onafhankelijk van haar bevoegdheid zijn, dat de ambtenaar-geneesheer een medisch advies moest geven en niets anders, dat dit een overtreding van haar macht en bevoegdheid is en dit onaanvaardbaar is, dat de zorgvuldigheidsplicht wordt geschonden.

De Raad stelt vast dat het motief waar verwezen wordt naar de asielaanvragen en de aldaar gegeven verklaringen door de verzoekende partij en haar familieleden, motieven betreffen van het medisch advies over de vraag naar de toegankelijkheid van de zorgen en van de opvolging in het land van herkomst.

Uit lezing van artikel 9ter, §1, vijfde lid van de vreemdelingenwet blijkt dat de beoordeling van de ziekte en of deze ziekte een reëel risico inhoudt voor zijn leven of fysieke integriteit of een reëel risico inhoudt op een onmenselijke of vernederende behandeling wanneer er geen adequate behandeling is in zijn land van herkomst of het land waar hij verblijft, gebeurt door een ambtenaar-geneesheer of een geneesheer aangeduid door de minister of zijn gemachtigde. Deze ambtenaar-geneesheer dient volgens artikel 9ter van de vreemdelingenwet eveneens de mogelijkheden van en de toegankelijkheid tot behandeling in het land van herkomst of het land waar de betrokken vreemdeling verblijft, en de in het medisch getuigschrift vermelde ziekte, haar graad van ernst en de noodzakelijk geachte behandeling, te beoordelen. Deze ambtenaar-geneesheer verschaft over al deze elementen een advies.

In de voorbereidende werken van deze wet staat het volgende te lezen (wetsontwerp tot wijziging van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen, Memorie van toelichting, *Parl.St. Kamer*, 2005 - 2006, n° 2478/001, p. 35):

“Het onderzoek van de vraag of er een gepaste en voldoende toegankelijke behandeling bestaat in het land van oorsprong of verblijf gebeurt geval per geval, rekening houdend met de individuele situatie van de aanvrager, en wordt geëvalueerd binnen de limieten van de rechtspraak van het Europees Hof voor de Rechten van de Mens.

De appreciatie van de bovenvermelde elementen wordt overgelaten aan een ambtenaar-geneesheer die een advies verschaft aan de ambtenaar die de beslissingsbevoegdheid heeft over de verblijfsaanvraag. Deze ambtenaar-geneesheer behoort administratief wel tot de Dienst Vreemdelingenzaken, maar wordt volledig vrijgelaten in zijn appreciatie van medische elementen, waarbij de eed van Hippocrates geldt. De ambtenaar-geneesheer kan ook indien hij dat noodzakelijk acht, bijkomend advies inwinnen van deskundigen.”

De ambtenaar-geneesheer heeft dus noch haar bevoegdheid en macht overtreden, noch het zorgvuldigheidsbeginsel geschonden door te oordelen over de toegankelijkheid van de zorgen en van de opvolging in het land van herkomst.

3.10. Ten slotte meent de verzoekende partij dat de verwerende partij verwijst naar het advies van de ambtenaar-geneesheer, doch dat zij zelf een beslissing moest nemen, dat dit een schending is van artikel 9ter van de vreemdelingenwet.

De Raad stelt vast dat blijkt dat de verwerende partij wel degelijk een beslissing heeft genomen en oordeelde dat de aangehaalde medische problemen van de verzoekende partij niet kunnen worden weerhouden als grond om een verblijfsvergunning te bekomen in toepassing van artikel 9ter van de vreemdelingenwet, waarbij zij verwijst naar het advies van de ambtenaar-geneesheer van 8 juni 2017, dat als bijlage onder gesloten omslag werd gevoegd. Overeenkomstig artikel 9ter, §1, vijfde lid van de vreemdelingenwet brengt de ambtenaar-geneesheer een advies uit volgens een daartoe wettelijke voorziene adviesprocedure. De Raad herhaalt dat een motivering door verwijzing naar het uitgebrachte advies in beginsel toegestaan is. Deze werkwijze dient evenwel aan bepaalde voorwaarden te voldoen. Vooreerst moet de inhoud van de stukken waarnaar wordt verwezen aan de betrokkene ter kennis zijn gebracht. Bovendien moet het desbetreffende stuk zelf afdoende gemotiveerd zijn en moet het in de uiteindelijke beslissing worden bijgevallen door de verwerende partij (RvS 13 maart 2014, nr. 226.734, NV BAECK en JANSEN). De verzoekende partij betwist niet dat het advies van de ambtenaar-geneesheer haar ter kennis werd gebracht, en al evenmin dat dit advies wordt bijgevallen in de bestreden beslissing.

3.11. De verzoekende partij toont bijgevolg niet aan dat op kennelijk onredelijke wijze werd geoordeeld dat uit de beschikbare medische gegevens geen aandoening blijkt die een actueel reëel risico inhoudt voor het leven of de fysieke integriteit, noch een aandoening die een actueel reëel risico inhoudt op een onmenselijke of vernederende behandeling wanneer er geen adequate behandeling is in het land van herkomst. Het loutere feit dat de verzoekende partij het niet eens is met de bestreden beslissing maakt geen grond tot vernietiging uit.

Aldus toont de verzoekende partij niet aan dat de gemachtigde op onzorgvuldige of kennelijk onredelijke wijze de aanvraag ongegrond heeft verklaard.

De verzoekende partij maakt een schending van artikel 9ter van de vreemdelingenwet en van het redelijkheidsbeginsel, het zorgvuldigheidsbeginsel en de motiveringsplicht, niet aannemelijk.

3.12. Het enig middel is ongegrond.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Enig artikel

Het beroep tot nietigverklaring wordt verworpen.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op acht maart tweeduizend achttien door:

mevr. N. VERMANDER,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

mevr. K. VERHEYDEN,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

K. VERHEYDEN

N. VERMANDER